

Výrok rozsudku

Článok 27 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („rámcová smernica“) a článok 16 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb („smernica univerzálnej služby“) sa majú vykladať v tom zmysle, že v platnosti sa má dočasne ponechať povinnosť, akú stanovuje § 25 telekomunikačného zákona (Telekommunikationsgesetz) z 25. júla 1996 prijatého skoršou vnútroštátnou právnou úpravou v rámci regulačného rámca vyplývajúceho z uvedených smerníc, na základe ktorej povoleniu podliehajú tarify za poskytovanie hlasových telefónnych služieb, ktoré koncovým užívateľom poskytuje podnik s dominantným postavením na trhu, a s ňou aj príslušné správne akty stanovujúce túto povinnosť.

(¹) Ú. v. EÚ C 212, 2.9.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 6. decembra 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Ursula Voß/ Spolková krajina Berlín

(Vec C-300/06) (¹)

(Článok 141 ES — Zásada rovnosti odmeňovania pracovníkov mužského a ženského pohlavia — Úradníci — Odpracovanie nadčasov — Nepriama diskriminácia žien zamestnaných na kratší pracovný čas)

(2008/C 22/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ursula Voß

Žalovaná: Spolková krajina Berlín

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Bundesverwaltungsgericht – Výklad článku 141 Zmluvy ES – Vnútroštátna právna úprava, na základe ktorej dostávajú pracovníci na kratší pracovný čas, ako aj pracovníci na pracovný čas v rozsahu ustanoveného pracovného času, nižšiu odmenu za hodiny nadčas ako za normálne pracovné hodiny – Odmena učiteľky, úradníčky na kratší pracovný čas, ktorá okrem toho odpracovala nadčasy, ktorá je nižšia ako odmena, ktorá by jej bola poskytnutá v prípade, že by rovnaký počet hodín odpracovala v rámci

ustanoveného pracovného času – Nepriama diskriminácia pracovníčok ženského pohlavia

Výrok rozsudku

Článok 141 ES sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava týkajúca sa odmeňovania úradníkov, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá na jednej strane označuje za nadčasy hodiny odpracované nad rámec individuálneho pracovného času tak úradníkmi pracujúcimi na kratší pracovný čas, ako aj úradníkmi s pracovným časom v rozsahu ustanoveného pracovného času a na druhej strane stanovuje, že odmena za tieto hodiny je nižšia ako odmena za hodiny, ktoré sú odpracované v rámci individuálneho pracovného času, takže úradníci pracujúci na kratší pracovný čas sú, pokiaľ ide o hodiny odpracované nad rámec ich individuálneho pracovného času až do výšky počtu hodín, ktoré majú byť odpracované v rámci ustanoveného pracovného času, ohodnotení finančne horšie ako úradníci s pracovným časom v rozsahu ustanoveného pracovného času v prípade, že:

— v rámci všetkých pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje predmetná právna úprava, je touto právnou úpravou dotknuté výrazne vyššie percento pracovníčok ženského pohlavia ako pracovníkov mužského pohlavia

a

— rozdiel v zaobchádzaní nie je odôvodnený objektívnymi okolnosťami, ktoré nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia.

(¹) Ú. v. EÚ C 96, 22.4.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. novembra 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil – Španielsko) – Alfredo Nieto Nuño/Leonci Monlleó Franquet

(Vec C-328/06) (¹)

(Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 4 ods. 2 písm. d) — Ochranné známky „všeobecne známe“ v členskom štáte v zmysle článku 6 bis parížskeho dohovoru — Známosť ochranné známky — Geografický rozsah)

(2008/C 22/17)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Alfredo Nieto Nuño

Žalovaný: Leonci Monlleó Franquet

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Juzgado de lo Mercantil – Výklad článku 4 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92) – Pojem „všeobecná známosť“ – Možnosť, aby ochranná známka bola známa a používaná na obmedzenom území, ako je územie autonómnej oblasti, regiónu, „kraja“ alebo mesta, podľa toho, aký tovar alebo službu chráni ochranná známka a kto sú jej skutoční adresáti

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 2 písm. d) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že skoršia ochranná známka má byť všeobecne známa na celom území členského štátu zápisu alebo na podstatnej časti tohto územia.

(¹) Ú. v. EÚ C 237, 30.9.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. decembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Spolková republika Nemecko

(Vec C-401/06) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dane — Šiesta smernica o DPH — Poskytovanie služieb — Vykonávateľ závetu — Miesto poskytovania služieb — Článok 9 ods. 1 a 2 písm. e))

(2008/C 22/18)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: M. Lumma, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článku 9 ods. 2 písm. e) smernice 77/388 EHS: šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) – Služby poskytované vykonávateľmi závetu zákazníkovi usadeným mimo Spoločenstva, alebo zdaniteľným osobám usadeným v Spoločenstve, avšak mimo štátu dodávateľa – Miesto poskytovania služieb – Kvalifikácia činnosti vykonávateľa závetu

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Komisia Európskych spoločenstiev je okrem svojich vlastných trov konania povinná nahradiť aj trovy konania Spolkovej republiky Nemecko.*

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 2.12.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 29. novembra 2007 – Talianska republika/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-417/06 P) (¹)

(Odvolanie — Prípustnosť — Štrukturálne fondy — Financovanie iniciatív Spoločenstva — Zmena predbežného rozdelenia — Výkon rozhodnutej veci)

(2008/C 22/19)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Talianska republika (v zastúpení: I. Braguglia, splnomocnený zástupca, D. Del Gaizo a G. Albenzio, avvocati dello Stato)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: E. de March a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, A. Dal Ferro, avvocato)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) z 13. júla 2006 Taliansko/Komisia (T-225/04), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2003) 3971, konečné znenie, z 26. novembra 2003, ktorým sa stanovuje predbežné rozdelenie viazaných rozpočtových prostriedkov podľa členských štátov v rámci iniciatív Spoločenstva v období rokov 1994-1999, ako aj v rámci všetkých súvisiacich a predchádzajúcich aktov

Výrok rozsudku

1. *Odvolanie sa zamietá.*
2. *Talianska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Komisie Európskych spoločenstiev.*

(¹) Ú. v. EÚ C 310, 16.12.2006.